

Mé múze

Jan Spálený

Měsíc je bledej a už je cejtít ránem, bojím se, bojím, že ho to zabije
Někdo hrál blues a usnul nad piánem, má múza nespí a ještě tady je
Plavou jí oči, má ucouraný šaty, kouše si nehty a šije nohama
Mrzutě kňourá, smrká mi do kravaty, fakticky nevím, co furt ta holka má
Že prej se se mnou žije hůř než v lochu
Že mám ten pitomej zvyk celý noci psát
Že ty by sis ráda se mnou večer vlezla do kutlochu
Tak jako jiný múzy a že tě nemám rád

S tím se nedá nic dělat
Jednou jseš moje múza, tak mi dej pusu na upocenou pleš
Moc mi to nejde a plánů mám až hrůza, nemůžu přestat, kdy ty si vzpomeneš
Koupím ti ruma a u Vietnamců džíny, nebo co, a taky věnec, co někde ztratilas
Až to skončí, pojedem na prázdniny, kam budeš přát si: Třeba na Parnas

Ale, zatím se se mnou žije hůř než v lochu
A mám ten pitomej zvyk celý noci psát
Zatímco ty by sis ráda se mnou večer vlezla do kutlochu
A já tě - přitom - budu mít rád

Ještě chci napsat, jak voní pivní pěna v srpnovém hicu a pod nálety včel
Jak svádí prázdno, který obklopuje žena, jak chybí přítel, kterej už odešel
Jak bolí zrada a jak někdy chutná a jak se píseň z prázdnoty vynoří
Jaká je ženská silná, když je smutná, a jak slábne, když zahoří
...

Ale, zatím se se mnou žije hůř než v lochu
A mám ten pitomej zvyk celý noci psát
Jsi přece múza, sakra, tak mi pomoz trochu...
Jenom pár blbejch roků, krásnejch
Pár stovek dlouhejch nocí
Pár divných blues...
A pak tě nechám spát.